

Ni estigmes ni silencis: defensar l'Institut Escola La Mina és defensar l'educació pública

Davant l'agressió a un docent del Centre, cal condemna i suport, però sobretot una reflexió honesta: no podem permetre que un fet puntual torni a alimentar l'estigma sobre un barri ni malmeti la imatge d'un projecte educatiu transformador. L'Institut Escola La Mina és un exemple de servei públic, de lluita contra la segregació i de compromís col·lectiu.

Fa uns dies, un fet lamentable va trasbalsar la comunitat educativa de l'Institut Escola La Mina: un docent va ser agredit amb arma blanca a la sortida del Centre. Aquesta agressió, condemnada amb contundència per tothom, des del Departament d'Educació fins a la premsa, els sindicats i, sobretot, la pròpia comunitat educativa, no pot caure en l'oblit ni quedar reduïda a una anècdota violenta més en un titular.

Però hi ha un risc encara més greu: que un fet aïllat, per dur i dolorós que sigui, serveixi per reforçar prejudicis antics i discursos estigmatitzadors sobre un barri i un centre educatiu que fa anys que lluiten per revertir la imatge que injustament se'ls imposa.

L'Institut Escola La Mina no és només un centre de màxima complexitat. És, sobretot, un espai de resistència, de creixement i de transformació profunda. En els darrers anys, el Centre ha viscut una evolució exemplar: ha reduït l'absentisme, ha millorat la convivència amb iniciatives com la comissió diària de convivència, un espai restauratiu i dialogat, i ha apostat per la formació interna del Claustre en metodologies actives i contextualitzades.

Aquest projecte educatiu va molt més enllà de l'aula. La Mina ha obert les seves portes al barri, a les famílies i a l'entorn amb propostes com *La Milla de La Mina*, un esdeveniment popular que barreja salut, comunitat i educació. El Centre ofereix una àmplia oferta d'extraescolars des d'una mirada coeducativa i intercultural, i impulsa projectes artístics com l'araArt o En Residència, que donen veu a l'alumnat a través de llenguatges expressius sovint oblidats pel currículum tradicional.

Tot això no és fruit de la casualitat. És el resultat d'una planificació estratègica rigorosa, d'una Direcció compromesa, d'un Claustre implicat i d'una comunitat educativa que creu que una altra realitat és possible.

Perquè el seu gran valor, el seu tresor més preuat, són les persones. Els docents que hi treballen i tots aquells que hi han passat aportant-hi la seva empenta, compromís i mirada transformadora. Un capital humà que ha fet créixer el Centre a força de

constància, vocació i fe en l'alumnat. I un Equip Directiu que sempre hi és. Que cuida i acull, que et fa sentir part d'un projecte col·lectiu més gran que tu, que escolta i que no et deixa mai sol. Que entén que cal fer pinya quan val mal dades i el dia a dia apreta, perquè el suport mutu no és un eslògan, sinó una pràctica quotidiana.

Un Equip Directiu que no només coneix el barri: forma part del barri. Molts dels seus membres són docents amb més de 25 anys de presència continuada al territori. Això no és només experiència; és arrelament. És haver vist créixer generacions, haver compartit dificultats i èxits, haver creat confiança. No és estrany, doncs, que pares i mares d'alumnes actuals hagin estat també els seus alumnes. I aquest vincle intergeneracional genera una complicitat única: una base sòlida des d'on es poden construir petites (i grans) històries de superació.

Tot plegat neix d'una convicció profunda i inqüestionable: el sentit de servei públic. L'Institut Escola La Mina entén l'educació com un dret i una responsabilitat col·lectiva. Un dret que cal garantir amb qualitat i equitat per a tothom, i una responsabilitat que s'assumeix amb rigor, vocació i compromís. Cada decisió pedagògica, cada aposta metodològica, cada acció educativa, parteix d'aquesta voluntat: servir la comunitat, empoderar-la, i obrir camins reals d'oportunitat per a tothom.

En aquest sentit, el Centre ha estat també un actor actiu i valent en la lluita contra la segregació escolar. Ha treballat per equilibrar la composició social de les seves aules, per garantir la igualtat d'oportunitats i per trencar dinàmiques de guetització que encara perviuen en molts contextos urbans.

Per tot això, davant d'aquesta agressió inadmissible, la resposta no pot ser la por ni l'estigmatització. La resposta ha de ser el reconeixement. Reconeixement a una comunitat educativa que fa molt més que resistir: transforma. Que no demana comprensió, sinó corresponsabilitat. Que no calla, sinó que clama: prou violència, més recursos, més respecte.

L'Institut Escola La Mina és, i ha de continuar sent, un referent. Però per fer-ho cal que el relat que en fem com a societat sigui fidel al que és en realitat: un espai d'educació, de dignitat i d'esperança. Un espai públic que defensa cada dia la igualtat, la justícia social i la convivència.